

Kraków
ul. Krakowska 48

**kościół pw.
Trójcy Przenajświętszej
Bonifratrzy**

POTRYNITARSKI KOŚCIÓŁ OJCÓW BONIFRATRÓW POD WEZWANIEM TRÓJCY PRZERAJŚWIĘTSZEJ

Ze zmianą stosunków politycznych w Europie, gdy Trynitarze nie mieli już pola do wykonywania więźniów z niewoli tureckiej, zakon wygnał i w Krakowie opuszczony przez niego klasztor i kościół oddał w roku 1812 książę warszawski **Fryderyk August Bonifratrów**. Tych Braci **Miłosierdzia**, trudniących się pielęgnowaniem chorych sprowadził z **Włoch** w roku 1609 **Walerian Montelupi**, kupiec krakowski i osadził ich przy ul. św. Jana w Krakowie. Tu im mieszczenie krakowscy postawili kościół św. Urszuli, ale dla chorych było mało miejsca. Dopiero po przeniesieniu się do gmachów na Trynitarzach mogli zacząć charytatywną działalność. Bonifratrzy pobudowali przy ul. Trynitarzkiej nową szpitalną przy mieście 200 łóżek i dostateczne dla nich zaplecze medyczne. Szpital ten cieszył się u szlacheństwa dużym uznaniem, bowiem w nim znajdowali biedacy bezpłatną często opiekę pielęgniarską i lekarską. Po przejęciu przez Państwo w roku 1950 szpitala, opiekę duchową nad chorymi sprawowali i nadal sprawują bez przerwy kapłani Zakonu Bonifratrów.

Obecny kościół powstał na wzorach rzymskiego kościoła **Borrominiego S. Andrea della Frate**. Wybudował go **Franciszek Placidi Włoch**, w latach 1739-1758 w formie kościoła neobarokowego, jednonawowego, z bocznymi kaplicami. Fasada tego kościoła jest bardzo dekoracyjna, trypietrowa, niespokojna i wygięta w liniach, zgodnie z założeniami późnego baroku. Ma wyższe piętro, ujęte z boku w kolumny, dodane zostało dla celów dekoracyjnych, podobnie jak w kościele OO Pijarów.

Największą ozdobą kościoła wewnątrz jest jego dekoracja malarska. Na sklepieniu nawy głównej widzimy na tle fantastycznej architektury scenę jak **Św. Jan z Marci** bohater, który zakonu trynitarzkiego, wykupuje z niewoli tureckiej więźniów. Tego rodzaju nektywiczne malowidła przedkuszające perspektywę kościoła, były w epoce baroku i częste, a należą one do osobliwości Krakowa. Autorem dekoracji malarskiej jest **Piltz z Bromierzyca na Morawach**. Koloryt i rodzaj malowideł wielce jest pokreślony morawsko-austriackiemu malarstwu.

W wielkim ołtarzu znajduje się cudowna statua **Jezusa Nazareńskiego** z Rzymu przywieziona w roku 1759 do której krakowianie mają wielkie nabożeństwo. Renowacji malowideł oraz wystroju wewnętrznego kościoła dokonano za starania **Ojca Prowincjała Salezego Jasika** w roku 1966. Prace malarskie wykonywała rodzina **Kowalskich**, konserwatorzy zabytków.

W ramach rewaloryzacji zabytków miasta Krakowa w roku 1983/84 za staraniem **ochrony zabytków** dokonano zabezpieczenia konstrukcyjnego kościoła i wykonała nowe elewacje.

W latach 1989 odnowiono polichromię odsłonięto pierwotne malowane obrazy boczne.